

Helyszín: az egész világ

Magyar Fauszt

BALÁZS Attila

Ki tette a macskát a postaládába? Magvető, 1989

Én már nem utazom Argentínába Kijárat, 1995

Király album Seneca, 1998

Szemelvények a Fédérés Manó emlékirataiból Holnap, 1999

Ki tanyája ez a világ Kortárs Kiadó, 2000

Meztelen folyó Arkád-Palatinus, 2003

Vágak gyűjteménye Palatinus, 2005

Kinek Észak, kinek Dél Palatinus, 2008

„Start. Nyúlsví őrmester és Anna” Magyar Lettre Internationale, 33

„A fák állva hálnak meg” Magyar Lettre Internationale, 40

„My country and the kalapács” Magyar Lettre Internationale, 50

„Isztambul felett a félhold felhős” Magyar Lettre Internationale, 58

„Történelem praktikus oldalzsebekkel” Magyar Lettre Internationale, 66

„A bitliszek Újvidéken meg a Duna-regatta” Magyar Lettre Internationale, 81

„A csevapcsicsa” Magyar Lettre Internationale, 85

SZEREPLŐK: dr. Faust és dr. Hatvani (az örök ellenfelek), továbbá orvos kollégáik, ápolók, betegek, látogatók, portások, takarítónők stb.

HELYSZÍN: az egész világ és annak összes történelme. Szűkebben egy kis kórház a város szélén, ahol megállt az idő, s néha csak a vastüdők monoton fújtatása hallik. Az erdőben ugyanakkor tombolnak az énekesmadarak.

CSELEKMÉNY: főleg a két egymásra féltékeny világbíró polibisztor doktor úr dubaj szellemi párbajozása a többiektől kísértén. Szól bitről, bitelenségről, sportról, tudományról; az Ég és a Föld állásáról, Szív és Ész kapcsolatáról. Pokolról és Paradicsomkertről. (Legkevésbé egészségről.)

VÉGŰL: természetesen a Jó győz. És megszólal az Angyalok Kara

Majd fél évtizednyi pápasága alatt II. Szilveszter szinte végig kitartott világi pártfogója, III. Ottó német-római császár mellett. Bár itt-ott akadtak nézeteltérések, főleg anyagi jellegűek, ezek nagyjából el tudtak simulni, döccenés után ment a szekér tovább (csak félmaréknyi hullott le a jól felpakolt rakományból itt-ott). Beiktatása után II. Szilveszter, senki se tagadja, nagy lendülettel látott neki az egyház megújításának, s egyértelműen kiállt a papi nőtlenség elmélete és gyakorlata mellett. Ebben a szövegekörnyezetben nem sok szó esik az ő démoni szeretőiről, bujáságról, szodómiáról, legkevésbé pedofiliáról, bár egyesek tudni vélik, hogy Meridiána aligha töltötte be a tizenégyet, s szüzessége még megvolt, amikor az egyházfő ágyasa lett. Mások viszont legyintve röhögnek ezen, mert tudni vélik, ugyanez a gyanús perszóna legalább ötezer éves agyonhasznált démon lehetett abban a mégiscsak emlékezetes pillanatban.

Kinek a lelkét erre, kinek amarra, köztudott, azzal együtt tényként kezelhető, hogy szóban forgó Szilveszterünk alapította meg álmának megvalósulásaként Lengyelország és Magyarország első érsekségét. Nálunk Esztergomban jött létre az üttörő metropolita tisztség (remélni lehet, hogy ez így itt az üttörő fogalmával párosítva nem kelt rossz érzéseket), s ezzel Róma független keresztény királyságnak ismerte el Magyarországot. Ugyanakkor a szentszék vikáriusává lett István királyunk uralkodói koronájával a fején.

Azzal a kérdéssel.

1001-ben történt, hogy II. Szilveszter zsinatot hívott össze a dolgokat megbeszélendő – kissé tréfás kifejezéssel élve: megzsinatolandó –, ám annak nem lett különösebb eredménye, ugyanis a római nemesség fellázadt az idegen uralom ellen, s ahogy bölcs Erazmusunk is írta volt követőivel együtt, hogy ilyenkor mi szokott történni: *felütötte rútt fejét az anarchia*. Rá egy évre III. Ottó, aki igyekezett hatalmát visszaállítani, halálos sebet kapott ostromlás közben. Más források úgy tudják, hogy megmérgezték. Orvosi körökben elterjedt az a vélemény is, hogy a császárral tulajdonképpen malária végzett. Nem utolsósorban van olyan, aki úgy hallotta, hogy gömbvillám csapta agyon, de akárhogy is történt, a végeredmény mind a négy esetben ugyanaz. III. Ottó, aki már hat éves korában képes

DR. HATVANI ■ Elment a Főnök?

DR. FAUST ■ Ashmodi Kettő? El. Vészhelyzet elmúlt, riadó lefújva.

Tiszta a levegő.

DR. HATVANI ■ Az áer?

DR. FAUST ■ Igen.

DR. HATVANI ■ Viszont nem értek valamit. Kettőt sem egyszerre.

DR. FAUST ■ Mi lenne az, kedves kolléga? Csupa fül vagyok.

DR. HATVANI ■ Szilveszter pápa élete, még arról van szó. Számomra olyan, mint egy többismeretlenes egyenlet. Például Jeruzsálem. Van ennek itt olyan jelentése, amit nem sikerült megfejtenem? Nem utolsósorban, hogy kerülhetett a Sátán az Úr templomába?

DR. FAUST ■ Jeruzsálemet kérdé a kedves kolléga? Hát, az

volt a birodalmára nézve releváns döntéseket hozni, mindössze huszonegy évet élt, sírja eltűnt az évszázadok folyamán. Vele II. Szilveszter tanítványát, pártfogóját, nem utolsósorban fiatal barátját veszítette el. Csakhamar a saját életét is, midőn valamelyik úton – az összes közül – valahogy viszatért Rómába.

Őt a lateráni Keresztelő Szent János-székesegyházban helyezték örök nyugalomra. Ma is ott pihen, csak akkor ébred föl mindig, amikor új pápát választanak. Ilyenkor dühödten zörgeti egy ideig a csontjait, később azonban átfordul a másik oldalára, majd alszik az újabb ceremóniáig. Egy másik elképzelés szerint II. Szilveszter inkább egy-egy pápa halálakor zörgölődik, de nekünk végeredményben mindegy. Ha a dr. Hatvani Istvánunk alakja köré szövődő legendák szemszögéből nézzük, mindenképp megkülönböztetett figyelmet érdemel ennek a *mi pápánknak* is nevezhető derék férfiúnak a pusztulásához fűződő történet.

Aszerint – nyilván sokan ismerik, viszont sokan meg nem (állítsanak csak le valakit az utcán!) – II. Szilveszter pápát maga az ördög vitte el 1003. május 12-én délelőtt, ugyanis jogot formált a lelkére, miután II. Szilveszter megígérte neki, hogy sosem fog Jeruzsálemben misézni. Nem is ment oda soha, „sok pogány közé”, ám szórakozottságában – ki tudja, lehet, hogy épp az általa is gyakorolt orgonaépítésen törte a fejét, annak valamely konstrukciós nehézségén (hogy például a síp ne szeleljen, mint a rossz pipa) – csak belesétált a csapdába, amikor elkocsikázott Rómában a Laterántól nem messze lévő Jeruzsálemi Szent Kereszt-bazilikába misét celebrálni.

Későn kapott észbe, az ördög már ujjával malmozva türelmetlenül várta a helyszínen. Vagy az is lehet, hogy nyugodtan pasziánszozott, mindenesetre Szilveszter térde megroggyant a látványtól; úgy megrendült, hogy az oltár előtt összeesett, s meghalt. Előtte azonban sikerült még bűnbánatot tartania összes vétkéért, kiváltképp azért, hogy egyáltalában szóba állt a Gonosszal, majd meghagyta híveinek, amint kiadta lelkét (ugyanennek a Gonosznak?), testét darabolják fel, azt úgy, ahogy van, szőröstül-bőröstül tegyék fel a kocsi-ra, s csapjanak a lovak közé. De azokat senki se irányítsa! Ahol önmaguktól megállnak, ott legyen az ő sírhelye.

Így is lett. Népe végrehajtotta a bűnbánó pápa utolsó rendelkezését, az eleresztett gyeplőjű, megvadult lovak pedig nyerítve, szikrát hányó patkókkal fel a lépcsőkön, berontottak a felaprított Szilveszterrel a lateráni bazilikába, annak közepin tátott szájú bokrosultságukban megtorpanva, rémületükben hátra dobott fejjel, kifordult szemekkel habosat a kőre pisálva megvetették reszkető lábukat úgy, hogy aztán onnét se ostorral kiverni, se abrakkal kicsalogatni nem lehetett őket. – Nos, így lett úgy, hogy ott temették el II. Szilvesztert: Laterániában. Boldoggá avatása sosem következett be. Szent Szilveszter alakja a mintakép, I. Szilveszter pápa emlékét őrzi feltámadásig, meg tán azon is túl, aminek technikai részleteiről egyelőre szánalmasan, ám talán a magunk nyugalmát szolgáló módon oly keveset tudunk.

csak Lucifer ócska trükkje. Semmi más. Oltári. (Nevet) Ám az, hogy miként került az ördög a templomba? Hogy mi az ördögöt csinált ott? Jó, tudjuk, hogy nem gyönni ment oda. Áldozni se, meg takarítani sem, hanem várta, hogy a prédája besétáljon a kelepcebe. De hogy mitől mozoghatott bent oly laza otthonossággal?

DR. HATVANI ■ Így is feltehető a kérdés.

DR. FAUST ■ Mert oda speciel rég bejáratos.

DR. HATVANI ■ Na, fene!

DR. FAUST ■ Persze, még Helio-gabalus ideje óta. Nem tetszett hal-lani felőle?

DR. HATVANI ■ Helio... mi? Húúú... Ja, olvastam ám sokat

róla, csak régen, még deák voltam magam is, így aztán sok kiostálódhatott az agyamból. *(Fejét vakarja)* Több véka...

DR. FAUST ■ Több véka béka.
DR. HATVANI ■ Több véka pelyva, tiszta redundancia, huss a huzatban kifeje! De lássuk csak. *(Fejét töri)* Megvan! Heliogabalus római császár, eredeti nevén Varius Avitus Bassianus, uralkodott kettőszáztizennyolc és huszonkettő között.

DR. FAUST ■ Úgy ám.
DR. HATVANI ■ Nyolcadik Henriknél valamivel kevesebb feleséget fogyasztott el. Mondjuk, hatot.

DR. FAUST ■ Ötöt.
DR. HATVANI ■ Az se rossz. Végül egy latinában végezte.
DR. FAUST ■ Majdnem, előtte lovakkal tépették szét.

DR. HATVANI ■ Nem rossz, tényleg, drága kolléga. Ő volt az, aki saját kezűleg metélte magát körül és környezetét is erre bátorította? De mi is volt az ő főbúne?

DR. FAUST ■ Na, mi?
DR. HATVANI ■ Villám sújtson belém. Hm... In memoriam Franklin Benjámint, akkor se jut eszembe!

DR. FAUST ■ Istencuccse?
DR. HATVANI ■ Nem.
DR. FAUST ■ Hát a mindenkit örületbe kergető napimádása.

DR. HATVANI ■ Tényleg. Ezt tudom is. És akkor Lucifer...
DR. FAUST ■ Pontosan, ő úgy kerül ide, mint a sitergő foszfor képlete.

DR. HATVANI ■ Hogy értsük, kolléga?
DR. FAUST ■ Viccelek, de látom, hogy dereng, kedves barátom, István. Lucifer, ugye tudjuk, neve szerint is ő a Fényhozó. Fontos feladatának elviselhetetlen hiúságba torkoló mivolta hozta őt ellentétbe az Úrral, bukását ez okozta, hogy paradox módon ma ő legyen a sötétség birodalmának egyik eklatáns szinonimája. Ám a pokol tüzének lángjai magasra csapnak, és változatlanul bevilágítanak mindent. Nem?

DR. HATVANI ■ Legyen, bár ez egy másik vita tárgya... lehetne. A pokol fényei. Például a festészet, újabban a fotográfia, meg esetleg majd a holográfia tükrében, de utóbbiról egyelőre úgyse tudunk sokat. Mégis, hogy függ mindez össze Szilveszter pápa vesztének színhelyével? Az ördögi színjátékáéval, ha szabad így fogalmaznom.

DR. FAUST ■ Úgy, kérlek, hogy végül arra az ingatlanra épült rá az, amit ma is Jeruzsálemi Szent Kereszt-bazilikának nevezünk. A császári palotára, amely eredetileg

Heliogabalus egyik fő székhelye volt. A napkultusz kimagasló fontosságú, nagy ablakú, tárt ajtajú, cúgos háza.
DR. HATVANI ■ Letegezett, kolléga?

DR. FAUST ■ Le. Elnézést.
DR. HATVANI ■ Rendben. Szóval, hogy van tovább?

DR. FAUST ■ Úgy, hogy ők ketten, Heliogabalus és Lucifer végül nagyon jól összejöttek. És bár akadt jócskán eltérés közöttük a fény felfogását illetően, azt kulturált vita keretében mindig is le tudták rendezni. Ugyanezt Lucifer nem volt képes elérni az Úrnál.

DR. HATVANI ■ Az Úr nem paktál az ördöggel.

DR. FAUST ■ Már most, persze, amennyiben Lucifert ördögnek nézzük. Ám legyen, a lényeg a lényeg, hogy Lucifer bejáratos lett a császár házába, és mit ad isten, ezt a szokását később is megtartotta. Ugyan nem tudott segíteni barátján, amikor elérkezett az ítélet órája, de régi helyeit ma is szívesen látogatja. És használja fel, amire tudja. Nem ezt tesszük mindannyian?

DR. HATVANI ■ Érdekes gondolatmenet. Lényegében igaz.

DR. FAUST ■ Lényegében igaz. Miként az is, hogy pont Lucifer volt, ki Krisztus érkezését eleinte nagy éljenzéssel fogadta. Gondolván, ezzel majd helyreáll a világ rendje. Talán ő is némi rehabilitációban részesül, ám mégse így lett. Azóta szívesen időzik a keresztutakon, meg a templomok bejáratában.

DR. HATVANI ■ Ugyan miért?
DR. FAUST ■ Hogy megsúgja az embereknek, létezik választás.

DR. HATVANI ■ Hogy lehet órá is szavazni?

DR. FAUST ■ Tiszta demokrácia, nem?

(Csend.)
DR. HATVANI ■ Sokat ivott, drága Johann?

DR. FAUST ■ Nem, csak keveset, és ettem is két strudlit. Mégse ülnek ma már kocsiba. Még az ördög sugallatára se. Még ha nem is én hajtanék, hanem példának okáért annak a nagy tudású kocsisnak, a híres-neves Köcsön Péternek a valamelyik kevésbé garabonciás leszármazottja.

DR. HATVANI ■ Nem?

DR. FAUST ■ Nem. Bár a főtörzsmester, aki itt ura a környéknek, s aki majdhogya talicskán tolja maga előtt a potrohát, igen elnéző. Tetszik ösmerni őt, nem? Egyszer már megütötte a szél, ahogy a jónép mondaná. Azóta bennünk bízunk, nem is a szerencsecsillagában.

DR. HATVANI ■ Viszi a sátán a fináncot.

DR. FAUST ■ Helyesen: elvitte az ördög a fináncot. Robert Burns.

DR. HATVANI ■ Magyar hangja Arany János.

DR. FAUST ■ Stimmt.

DR. HATVANI ■ Aproppó, ha minden hajnal Luciferral kezdődik, akkor mik is egy nap kilátásai? Mi ne hozzon sztrókot az emberre?

DR. FAUST ■ Nini, hiszen nem is oly humortalanul fatökö kámpicso-ri a drága kolléga. És mily választékos delejjel fejezi ki magát. Sztrók? A jövő veséjébe lát? Vagy a meglévő vezérevezősre céloz a sportban? Sztrókmen? A stróman az más.

(Frenetikus kacaj az időközben ismét összeszállingózók részéről.)

DR. FAUST ■ Hú, de vidámak vagyunk, mint odakint a stiglicék.

DR. HATVANI ■ Ha lehetne ez ügyben voksolni, én is inkább a víg kedélyt választanám, mint a búskomort. Ugyebár? Aproppó, milyen opciót kínál az ördög?

DR. FAUST ■ Célszerű lenne ebben a tárgyban inkább őt vallatóra fogni. Számítalan utat kínál. De alapvetően azt sugallja, hogy mindig létezik egy másik lehetőség is. Nem muszáj elfogadni, de tudomásul lehet venni. Legalább megfontolni, mielőtt elindulnánk egy úton...

DR. HATVANI ■ ...én meg a másikon. Tehát csábít az ördög.

DR. FAUST ■ Nem jobban, mint az angyal a maga hatáskörében. És hagy némi mozgásteret. Luftot. Luftot. Nagyon fontos.

DR. HATVANI ■ Ez mit jelentsen?

DR. FAUST ■ Nézzék, én nem szeretném, hogy itt a sátán elcsábult hívének nézzenek, drágaságim, azonban gondoljanak bele a dologba! Szilveszter pápa démoni szerelmét félre, gondoljunk a Szent Szűzre. Jöjjenek kicsit közelebb, hogy ne kelljen kiabálnom. Na! Ne zavarjuk a betegeteket. *(Némi körbepislantás után többen is megteszik.)*

DR. FAUST *(végighordozza rajtuk a tekintetét)* ■ Jó. Mindenki ismeri, talán Ágnes nővér a legjobban, gondolom, Szűz Mária történetét.

NÓVÉR ■ Nincs nap, hogy ne jusson eszembe.

DR. FAUST ■ Még szép. Isten ments egyébként, hogy az elejétől kezdjem el mesélni. Esetleg az etióp legendáknál, amelyek ugyan fület gyönyörködtetőek, csak baj van a hihetőségükkel. Több, mint a későbbiek esetében. Mindegy, adott ez az askéta életet élő szépséges szütleány, akinek esze ágában sincs a házasság, s akinek más szüzekkel együtt az a feladata, hogy szóttesek gyártson a templom számára.

2014 nyár

Mária része a bíbor és a skarlát anyag szövése. Ha olvastuk, visszaemlékezhetünk Maestro Goethe színjellemzésére, aki állítólag eladta lelkét az ördögnek, attól tudott olyan jól írni...

DR. HATVANI ■ Brávó!

DR. FAUST ■ Köszönöm.

DR. HATVANI ■ Nincs mit.

DR. FAUST ■ Szóval, nem fontos, Mária elmegy a kútra, ott majdnem összetöri cserépkorsóját, amikor egy hozzája szóló, kicsit reszelős hangot hall, olyan dzsesszeset. ...

NŐVÉR ■ Milyet?

DR. FAUST ■ Tudja, olyat, mint mikor az angyalok menetelnek, s egy kilép közülük, mert szólórésze következik.

DR. HATVANI ■ Ugyan már, kérem!

DR. FAUST ■ Bocsánat, komoly vagyok. Szóval egy hangot hall, amely őt egy leendő nagy kegy részesének nevezi. Áldottnak az asszonyok között. Mária zaklatottan hazafut, megpróbál a munkájába feledkezni, már majdnem sikerül is, amikor valahonnan hirtelen leereszkedik elibe az angyal, ez az anatómiai képtelenség. ...

NŐVÉR ■ Oh!

DR. FAUST ■ ... és mondja, amit mond. Mária csak a beszélő fejét látja. Mondja azt, ami Szilveszter éjszakai pollúciós álmában is megjelent, s a leendő pápa számára valószínűleg nem az isten többedik, hanem az ördög első és tényleges eljövételét jelentette. Mondja az angyal Máriának, hogy az Úr szemet vetett rá. Hogy a kiszemeltje, s ugyan nem részletezi, miként, de közli szó szerint, hogy tőle, az Úrtól, fia fog születni.

DR. HATVANI ■ És?

DR. FAUST ■ És mi? Ez lett volna a lánykérés? Ez a tizenvalahány éves balga kislány, ez a kis virgo intacta, hogy mert volna nemet mondani? Hogy neki esetleg ilyen formában nem is kell ez az Úr? Kérdem én, mi lenne a harcos nőpárti válasz erre?

(Döbönt csend.)

DR. FAUST (körbenéz) ■ Szüfraszettek, feministák, nos?

(Csend.)

NŐVÉR ■ Oh, lelkem, bal lábbal tetszettünk felkelni megint?

DR. HATVANI ■ Bal csülökre, bal patára.

DR. FAUST ■ Ugrunk fejest a kocsnyába.

NŐVÉR ■ Mire ez a kötözködés? Ismerjük Mária választát, amely szerint ő az Úr szolgálója, teljesedik hát be rajta az, aminek kell. Ha némi szorongással is, de végeredményben boldogan vállalja.

DR. FAUST ■ A nem is tudja, mit. És hogy az Úr szolgálója? Cselédje, mi?! Ancillája, cilája? A szolgálkkal mindent megtehetünk? Tiszta crimen in actio. S hol van itt az a híres szabad választás? Úgy látszik eszerint, hogy az az ördög portékája inkább. A szerelem, meg a szerelemgyerek. Ahogy nevezik is az illet, hogy ne használják más kifejezést.

DR. HATVANI ■ Fattyút akart mondani? Zabít? Nyugodtan, magának úgyse lehet baja belőle. Haja szála se görbülhet.

DR. FAUST ■ Arra céloz, hogy kopasz vagyok?

DR. HATVANI ■ Itt szigorúan tilos a biliárd.

DR. FAUST ■ He, he... meg a golf. Alpári poén, kolléga.

DR. HATVANI ■ Most csak ennyire futotta. Így, ad hoc.

NŐVÉR ■ Mária úgy döntött. ...

DR. FAUST ■ Ad absurdum.

NŐVÉR ■ Mária. ...

DR. HATVANI ■ Credo, quia...

NŐVÉR (hirtelen kikelve magából, szinte siktatva) ■ Csend!!! (Csend.)

NŐVÉR (balkan, visszarendezett arcvonásokkal) ■ Az isten szerelmére, uraim. Pici figyelmet, morzsányit. És szóljunk a nép nyelvén, tényleg, hogy mindenki értse. Mária tehát nincs egyedül. Megértésre, bátorításra talál unokanővérénél, Erzsébetnél.

DR. FAUST (fapofával) ■ Báthory Erzsébetnél.

NŐVÉR (bökkenten) ■ Mit tetszett mondani?

DR. FAUST ■ Badarságot. Kérem, folytassa.

NŐVÉR ■ Tehát jó szándékra lel a nővérénél.

DR. FAUST ■ Ó igen. Csakis.

NŐVÉR ■ Kérem?

DR. FAUST ■ Mivel is van a hová vezető út kikövezve?

NŐVÉR ■ Nem értem, mit akar ezzel itt.

DR. HATVANI ■ Joggal nem érti. Pártolom.

DR. FAUST ■ Rendben, semmi. Kérdés visszavonva. (Ágnes nővérhez nyájasan) Fűzze csak tovább a szent apológiát, kedves.

NŐVÉR ■ Erzsébet éppen akkor várta gyermekét, a későbbi Keresztelő Szent Jánost. Szeretetésén kívül biztos jó tanácsokat is tudott adni.

DR. FAUST ■ Oh, igen, főleg a későbbiek tükrében. Esetleg hogyan lehet leugrani egy keresztéről, netalán egy levágott fejet sürgősen visszavarni. Ugyan már.

DR. HATVANI ■ Stop. Ennek így értelme nincs, és erre így értelemszerűen gyógyír sincs.

DR. FAUST ■ Dehogyan nincs.

DR. HATVANI (elváltoztatott, már majdnem eufórikus női hangon) ■ Oh, igen! Mert rövidest mindenen segít: a kénalapú, kátrányos csodaflastrom! Dr. Johann Faust világra szóló találmánya! (Reklámzene.)

DR. FAUST ■ Menjen a pokolba.

(Zene elfolyik.)

DR. FAUST ■ Menjen nyugodtan, mondom szépen.

DR. HATVANI (köbintve) ■ Kedves kolléga, azt csinálom már jó ideje. Különben amatőr rádiós vagyok. Ezt hogy mondják latinul?

DR. VALAKI ■ Hagyják már, könyörgök. Kocsonyát említettek? Megyünk ebédelni?

DR. FAUST ■ Ja, dolgozni illantunk el, tíz perc múlva jövünk. Munkára fel hát, társaim, siessünk!

DR. VALAKI ■ Ugorjunk el valami rendesebb helyre. Ott a mentőautó.

DR. FAUST ■ Szirénázhatok?

DR. VALAKI ■ Felőlem akár azt is.

DR. FAUST ■ Mindenre kapható vagyok, de ez nem túlzás egy kicsit?

Ez a mentő-ötlet? (Mintegy félre) Bár lehetne épp az enyém is. ...

DR. VALAKI ■ Miért ne? Két kocink van.

DR. FAUST ■ Egyébként igaz, nem is a sürgős ellátás nálunk a fő virtus.

DR. VALAKI ■ Mondom, két mentőnk van.

DR. HATVANI ■ Igen, ám az egyik éppen kaput, ahogy Faust kolléga mondaná, amikor már kicsit fáradt vagy ideges, vagy mindkettő, és becsöppenti pipettán a svábját.

DR. FAUST ■ Niksz dojcs. És nem a svábját, mert nem sváb. És legalább cseppenti, de nem csurranjtja, s a poesist tisztán tartja.

DR. HATVANI ■ Zihér?

NŐVÉR ■ Bátorkodnám mégis megkérdezni, a valóban sürgős esetekkel mi lesz?

DR. VALAKI (durcás gyermekként dobbant aprócska lábával) ■ Unom már a káposztalevest!

DR. FAUST ■ Oh, pedig úgy tűnt, valóságos addiktja.

DR. VALAKI ■ Téves meglátás. De mennyire.

DR. FAUST (nyájasan csücsörítve, gügyögőn) ■ Még finom paprikás csabai kolbikával se smakkol?

DR. VALAKI ■ Azzal pláne nem.

DR. FAUST ■ Sic transit. ...

DR. HATVANI ■ Esetleg fincsi kis debrecenivel?

DR. VALAKI ■ Pfuuj!

DR. HATVANI ■ Értjük. Ugye, maga is, kedves Johann? Akkor ezen másképp nem lehet segíteni. Nyíltan meg lett fogalmazva. Apelláta nincs.

DR. FAUST: Így van. Vagy kell, vagy nem. Punktum. Különben meg robotolunk itt, mint a svarce niggerek, hi, hi.

Exitusig. Majd! leszakad a scrotumunk, közben a hálapénz is összetem ebben a hét szűk esztendőben. Sorvatagok a borítékok, innen sürgősen el!

DR. VALAKI ■ Amennyi pénz, annyi muzsika.

DR. FAUST ■ Elő a hegedűvel! Csörögiünk a kanalakkal.

DR. HATVANI ■ Jó ebédhez szól a nóta. Villogjunk a vellákkal!

DR. FAUST ■ Kis cvekedli cukkedlivel, az a stramm.

DR. HATVANI ■ Az a stramm, az a stramm.

DR. FAUST ■ Kinek kopasz feje van. (Csend.)

DR. HATVANI ■ Most nem én, ezt ön mondta, drága kolléga.

DR. FAUST (mosollyal) ■ Ketten tehetjük meg büntetlenül. Az egyik én vagyok.

NŐVÉR ■ Ki lenne a másik, szentem?

DR. HATVANI ■ Vigyázzon, Ágnes, lépre fogja csalni.

NŐVÉR ■ Jobban szeretem a Crescenciát.

DR. HATVANI ■ Vigyázzon, drága Crescencia.

DR. VALAKI ■ Megyünk már? Viszseret kapok itt az álldogálástól.

DR. HATVANI ■ Utazás a ventriculum közepébe. Következzék. Mostmár én is megéheztem.

NŐVÉR ■ Jó, jó, menjünk, de ki ügyel addig a betegekre?

DR. FAUST ■ Ön, kedves Ágnes.

NŐVÉR (összecsapja két kezét) ■ Én? Az isten szerelmére, ma vért adtam, s még nem ettem semmit.

Menten elájulok, ki locsol fel? Legalább hozzanak nekem egy kis maradékat a doggibegben.

DR. FAUST ■ Viccelttem. Van más megoldás.

NŐVÉR ■ És melyik lenne az?

DR. FAUST ■ Az Úr vigyáz. Neki mindkét szeme nyitva.

DR. ALTATÓ ■ Jó, de a páciensnek, akit most injektáltam, azzal mi lesz?

DR. FAUST (gonoszkásan) ■ Ahogy elnézem, ő már az ítélet napjáig ráér.